

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z odwołania X. Y

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] 2025 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we
Wrocławiu, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2022 r., poz. 1206,

z udziałem X.1 Y.1,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 31 lipca 2025 r.,

odrzuca odwołanie.

Paweł Czubik Grzegorz Pastuszko Maria Szczepaniec

[D..Z.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: „Rada” lub „KRS”) uchwałą nr [...] (dalej: „Uchwała”) z dnia [...] 2025 r., w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2022 r., poz. 1206 w punkcie pierwszym przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie X.1 Y.1 do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w

Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu; w punkcie drugim nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie X. Y., X.2 Y.2 oraz X.3 Y.3 do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu.

Pismem z 19 marca 2025 r. X. Y. (dalej: „skarżąca”) działając na podstawie art. 44 ust. 1 i ust. 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 1186 ze zm., dalej: „u.KRS”) wniosła odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia [...] 2025 r. Nr [...] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie Pana X.1 Y.1 (dalej: „uczestnik”) do pełnienia urzędu na wolne stanowisko asesorskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu (obwieszczenie Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 8 grudnia 2022 r., poz. 1206) w zakresie jej punktu 1 w całości i punktu 2 w części, w jakiej postanawia o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie X. Y. do pełnienia urzędu na stanowisko asesorskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu (data doręczenia odpisu uchwały z uzasadnieniem: 12 marca 2025 r.).

W oparciu o zawarte w odwołaniu zarzuty na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS wniosła o uchylenie zaskarżonej Uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

KRS przedkładając odwołanie wraz z dokumentacją poinformowała, że nie składa odpowiedzi na odwołanie.

W piśmie z 11 kwietnia 2025 r. X.1 Y.1 wniósł o odrzucenie odwołania jako niespełniającego wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., z uwagi na fakt, że nie zawiera ono zakresu żądanego uchylenia zaskarżonej Uchwały. Alternatywnie wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zd. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Stosownie do art. 44 ust. 3 u.KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem art. 87¹ k.p.c. Oznacza to, że konstrukcja oraz wymagania odwołania od uchwały KRS czerpią z wzorca skargi kasacyjnej przewidzianej w procedurze cywilnej określonej w art. 398¹-398²¹ k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 9 września 2021 r., I NKRS 24/21; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 2022 r., I NKRS 168/21).

Na mocy art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: (1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; (2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; (3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Natomiast zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Mając na uwadze art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków.

W judykaturze Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że odwołanie od uchwały KRS nie musi zawierać wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27 maja 2020 r., I NO 63/19). Jednakże pozostałe rygory formalne zastrzeżone dla skargi kasacyjnej znajdują w pełni zastosowanie w przypadku ww. odwołania. Odwołanie powinno zatem spełniać wszystkie wymagania wymienione w art. 398⁴ § 1 k.p.c., a więc oznaczenie uchwały Rady, wraz ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości, czy w części, przytoczenie podstaw odwoławczych, odpowiadających podstawom kasacyjnym i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie uchwały z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 9 września 2021 r., I NKRS 24/21; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 2022 r., I NKRS 168/21). Brak któregośkolwiek z tych wymagań, traktowanych jako wada formalna, nie podlega usunięciu.

W tym kontekście należy przytoczyć tezę orzecniczą Sądu Najwyższego, w której wynika, że „bezwzględnie wymagane jest, by zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane; brak takiej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej” (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 30 stycznia 2023 r., I CSK 3651/22; 24 maja 2023 r., II NSNc 120/23; 18 maja 2023 r., III USK 207/22).

W przedmiotowej sprawie skarżąca 19 marca 2025 r. wniosła odwołanie od Uchwały Nr [...] z dnia [...] 2025 r., jednakże w jego *petitum* nie sformułowała zaskarżenia, jak wymaga tego art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. Deficyt ten stanowi z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa nieusuwalną wadę formalną. Jego istnienie przesądza o tym, że Uchwała nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa nie została skutecznie zaskarżona, przez co niemożliwe jest rozpoznanie odwołania.

Zajmując takie stanowisko, Sąd Najwyższy zauważa, że ani zaskarżenia, ani ewentualnie jego zakresu nie można domniemać, czy też wyinterpretować z ogólnych stwierdzeń użytych w treści odwołania. Takie działanie nie mieści się w granicach uprawnień Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS odrzuca odwołanie.

Paweł Czubik Grzegorz Pastuszko Maria Szczepaniec

[SOP]

[r.g.]

[SOP]